

השבוע עובר ושב ריסון מכסימלי

ביום רביעי בין השעות 8.51 ו-8.56 בבוקר שמעתי ברדיו משהו שבימים כתיקונם היה נשמע לי מאוד-מאוד מוזר. "ההיסטוריון" הצבאי אריה חשביה ערך השוואה קצרה בין המחתרות הארץ-ישראליות ובין שאר מחתרות בעולם. הן מחתרות שלנו, ציון, "ההיסטוריון" בי-נימה עובדתית, פעלו תמיד, בריסון מכסימלי, ובמילים אחרות, גם הן פעלו, כביד אחת קשורה מאחורי הגב. חשביה זה הזכיר את הפריצה של ה-פלמ"ח למחנה-המעצר בעתלית, את רצח הלורד מוין ואת הריסת מלון "המלך דויד" בירושלים. מה שאיפיון את המח-תרות הארץ-ישראליות יפות-הנפש, כך הוא אמר, לעומת שאר המחתרות ב-עולם, היתה הדאגה שלהם לחיי אדם, גם לחיי אדם של האויב.

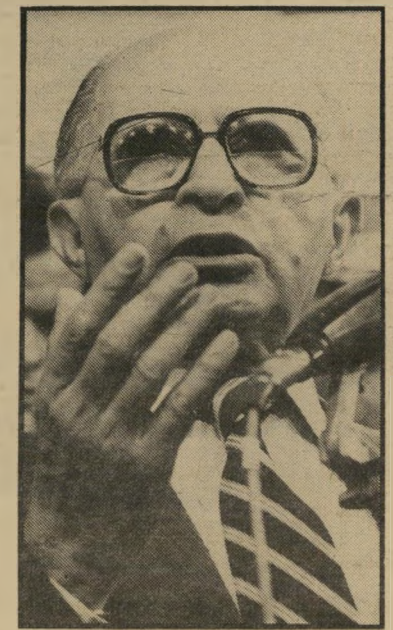
הנה, לדוגמה, כך הוא סיפר, כינו אנשי המחתרת את הכובש הבריטי בכינוי "הקלגס הנאצו-בריטי", ואף על-פי-כן דאגו אנשי האצ"ל להזהיר את הבריטים ימ"ש מפני הפצצה שהוטמנה במלון "המלך דויד". ולסיכום: מוסר המח-תרות שלנו היה גבוה יותר מן המוסר שמגלות שאר מחתרות מזוינות (תנחשו למי הכוונה) בעולם.

כאמור, בימים כתיקונם זה היה יכול להישמע מוזר. אבל לא בימינו. לא בימינו אלה, כאשר כלי-התיקשורת ה-ממלכתיים שלנו סבורים שהאמת, כבודה אמנם במקומו מונח, אבל יש עכשיו דברים דחופים ממנה.

וכלפי מה הדברים אמורים? כלפי כך, ש"ההיסטוריון" אריה חשביה לא הזכיר כלל את הפצצה שהטמינו אנשי האצ"ל בשוק-הירקות הערבי ברחוב המלכים ב-חיפה, למשל, בלי שום אזהרה מוקדמת. 18 ערבים נהרגו, ביניהם ילדים, נשים וקנים, ועוד 38 נפצעו, וגם ביניהם ילדים, נשים וקנים. הוא גם לא הזכיר את חבית התופת שהתפוצצה בשוק ה-ערבי בירושלים, וקטלה עשרות אנשים. הוא לא הזכיר כלל את, "יום השישי השחור" בירושלים, כאשר אנשי האצ"ל ירו בזה אחר זה על ערבים ברחוב ו-אוטובוס, וגם לא דיבר על הפצצה בבית-הקולנוע "רקס" בירושלים, שם נרצחו על-ידי האצ"ל חמישה ערבים, ועוד 18 נפצעו. ומיקרים כאלה יש עוד הרבה, ילד לא יספרם.

אז מה אני צריך לחשוב על מין "היסטוריון" שכזה? האם הוא לא ידע על כל המיקרים אלה? האם הוא שיקר בכוונה תחילה? או מה קרה פה?

אני בטוח שאילו היה עובר ונפטר מן העולם חסידו של הגנב הגדול ביותר ב-תולדות המדינה, יהושע בן-ציון (מה שלומו, אגב?) היה ראש ממשלתנו, מנחם בגין, מזדרז לפרסם איזו הודעת-הספד

ראש-ממשלה בגין
מגיע בדיוק —

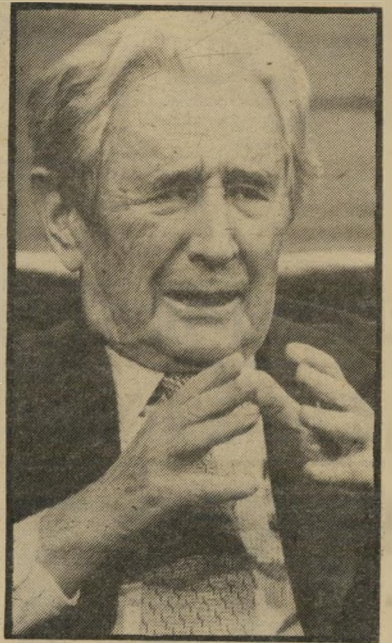
קטנטונת. גם אילו היה נפטר, למשל, ידידנו החדש באשיר ג'מיל, היה מנחם בגין שולח מילת ניהומים לממשלה ה-לבנונית, ודואג גם ללוות את ההספד בטיסת-הצדעה קטנה של שניים-שלושה כפירים מעל לשמי ביירות, מה שבטוח. אילו היה נפטר — ישמרנו האל — איל-טיונות אכסל שפרינגר, גם אז היה מנחם המספיד מוצא איזו מילה טובה על חסיד זה של אומות העולם.

אך השבוע נפטר יהודי אחד חשוב, נחום גולדמן שמו. וראש-הממשלה שלי, שידוע מייצג, לצערי הרב, גם אותי, לא טרח להביע בפומבי את צערו. האני זה

משום שהמאורע המעצב קרה בסמין מדי ליום-ההולדת העליון, שערך לעצמי מנחם בגין בין הפצצה אחת של ביירות להפצצה שנייה? או אולי משום שלמר-בית הצער נפטר נחום גולדמן מן העולם דווקא כאשר האדון בגין בילה נופש ב-נהריה?

נחום גולדמן, כזכור, היה נשיא ה-קונגרס היהודי העולמי, ויו"ר ההסתדרות הציונית, ומה לא. הוא עשה למען המדינה שמר בגין עומד עתה בראשה לא פחות ממה שעשה בגין נגדה. אילו היה מר בגין מקדים להיפטר מן העולם, בוודאי היה נחום גולדמן, שהיה בן-אדם, מוצא איזו מילה טובה עליו.

לפי דעתי, מה שקרה הוא, שהקינאה אכלה את בגין. בסתר ליבו יודע האדון הזה מה הוא שווה. אם תשאלו אותי, זה לא יהיה נכון לומר שמר בגין לא מגיע לקרסוליו של נחום גולדמן. הוא בהחלט מגיע לקרסוליו. רק עד לשם.

מנחם גולדמן
— לקרסוליים

עכשיו כבר מותר לגלות

בזה-אחרת, אחד אחד ובאין-רואים, מתחילים להיחשף פרטים של התוכנית האסטרטגית המדינית ביותר של המאה. השמאלנים למיניהם — החל מדויד לוי בצפון ועד לפרופסור שחק בדרום — צוחקים עכשיו למישבתו של שר-הביטחון והאסטרטגיה אריאל שרון. הא, הם אומרים, הוא חשב לחסל את הבעייה הפלס-טינית בגדה וברצועה על-ידי איגוף אס-רטגי מצפון, והנה היא שבה וטופחת על פניו בדיוק במקום שהיא נמצאת, בצורת

לחיים, שלא לדבר על העיניים הכחולות, ראויים לאזהרות למרות שהם, קלגס נאצו-בריטי. אך הערבים? מי אלה, הערבים? מין חיות דירגליות כהות, עם שערות על הפנים, אותם אפשר להרוג ולרצוח כמה שרוצים, וגם אין טעם להזכיר את זה מאוחר יותר, מה גם שזה עלול לקלקל את התיזה המלבבת הזאת, על המוסר הגבוה של המחתרות המקוריות לעומת המחתרות בעולם הרחב.

כדי לנסות ולברר מהיכן צמחו רגליו של השקר, התקשרתי לאדון דויד מרגלית, שהוא עורכה של התוכנית הזאת שבה הושמעו דיברי ההבל של אריה חשביה, ושמה, "כל ציבעי הרשת". מרגלית שמח מאוד לקחת על עצמו את האחריות לדבר הזה. "אם אתה מרים משהו, תרים אותו", כך הוא אמר לי. הוא טרח להסביר לי שחשביה לא אשם, ושגם מרגלית-התוכנית, השדרן רם תדמור, גם הוא לא אשם. רק הוא בעצמו, דויד מרגלית, הוא האחראי. האם היה נדמה לי שהוא שמח לקחת על עצמו את האחריות, מסיבות השמורות עימו? האם חושב מר מרגלית שאחריותו לדיברי ה-שקר האלה תשפר את מעמדו בקול-ישראל, ותסייע לו לשמור על מישרתו?

תשובה גאה

להלן תשובתה הגאה של ממי שותת-ישראל לתוכנית האמריקאית החדשה:

זה מה שיקבלו
הפלסטינים!

ומה לכל האירופים
האנטישמיים!

והאמריקאים יקבלו
את שלהם!

וכלם ביחד שיקפצו לנו!

